

Չկայ ոչ մի ծառ: Դեղին խոտ և քարեր—անա ամբողջ գիւղանկարը: Եւ հոն հեռուն, այս տխուր հողին վրայ կ'ըմբռնուէր նստած է իր երկու աղաներուն հետ Նա առանձինքն է այս անապատին մէջ: Երբեք թիւումը կը Նայի միւս վիսնայի կաններուն, որ կը հեռանան իրմէ դուրս, հոն, վարը, զէպի հայրենական տունը, ինքն չէ կարող հեռուիլ անոնց, փոքրիկը ներք յոջնած են և նստած իր ծուկկաբուն վրայ: Օրը իրիկանս եղած է տարւել նակած հողիդոնին վրայ: Նա հոնակը կ'առնէ ամենէն փոքրը և մտնելու ձեռքով զայն զետարուրէ թեամբ յառաջանալ, յետոյ կը կենսաշունչ առնելու համար և նորէն կը զայն կերթանք կը հասնինք իրեն Պ. Տէրմէնէն: Կը կեցնէ վրէ Սէմէրը, փոսոց մը կը նակիցէ զարմելով: Կատապանը դիմել, ինչ կը նշանակէ այդ, վար կ'իջնէ և գլուխը ցնցելով ու մուտայով Պ. Տէրմէնին կը պարզէ աղաները մէկ-մէկ: Մեծը 6 տարեկան մը կ'ըլլայ, փոքրը՝ 2: Ինքան տկար է այս փոքրիկը, ինչքան տկար է իր փոքրիկ շինարար սրունքները: Կային սոկորներուն փակած է: Շրջանաւոր պետք կը նստեցնէ զայն իր արկիւնն վըրայ, բայց այդ չ'ըլլար, փոքրիկը չէ կըրնար նաք նստած մնալ այդ կարծր կողովի վրայ, չէ կըրնար ինքզինքը բռնել: Տէրմէնէն կ'առնէ զայն իր թիւներուն մէջ: Վալի Սէմէրը, միշտ դուրսը ցնցելով պետք ունենալ կը փաթթէ իր խղճուն ցնցոտիներով: Եւ կը մեկնինք, փոքրիկը կը իր փոքր, աղատ զուլիւ կը կ'սթըննէ ցնէ իր բարեբարի կողմէնքն և իր սոկը:

